

РЕШЕНИЕ

№ 27992

гр. София, 20.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9603** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Дирекция „Инспекция по труда – С., чрез процесуален представител срещу Решение № 3543/31.07.2024 г. по НАХД № 20231110214510 по описа за 2023 година на СРС, НО, 20 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 22-2300328/15.09.2023 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на основание чл. 416, ал. 5 вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) на „Мариета МТ-08“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 63, ал. 1 от КТ.

Наведени са доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Обосновават се съображения, че предвид разпоредба на чл. 415в, ал. 2 от Кодекса на труда, нарушението на чл. 63, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) не може да бъде квалифицирано като маловажно. В тази връзка сочи, че законодателят е счел, че извършването на такъв вид нарушения е със степен на обществена опасност, която безспорно оправдава налагането на санкция на нарушителя. Претендира се отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на издаденото наказателно постановление, респ. присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Искането до съда е за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което да бъде потвърдено НП.

В проведеното по делото съдебно заседание, касаторът чрез юрисконсулт Т., поддържа касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не изпраща представител. В залата се явява адв. К., който няма надлежно пълномощно за касационна инстанция.

Представителят на СГП, прокурор К., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, I касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество е основателна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от въззивната инстанция, съгласно чл. 220 от АПК, I - ви касационен състав на Административен съд София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В атакуваното решение СРС е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Приел е за установено, че на 12.07.2023 г., около 11:40 часа при извършване на проверка на място в обекта на строеж „Жилищна сграда“, находящ се в [населено място], [улица], изграждащ се от „Мариета МТ - 08“ ЕООД, че в посочения обект на контрол е заварен да полага труд като „кофражист“ Д. Д. Б.. В собственооръчно попълнена декларация е посочил, че работи в дружеството – ответник на горепосочения обект на длъжност „кофражист“, с определено работно време от 08:00 часа до 17:00 часа и почивки в работния ден в размер на 1 час и 30 минути, с почивни дни в работната седмица – събота и неделя, като получава месечно трудово възнаграждение в размер на 780 лв. Установено е от контролните органи, че „Мариета МТ-08“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], в качеството му на работодател, по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби от Кодекса на труда е допуснал до работа лицето Д. Д. Б., преди да му предостави копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено от ТД на НАП за сключения между страните трудов договор.

Видно от справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ с вх. № 2238823333723/12.07.2023 г., работодателят е уведомил ТД на НАП за сключения трудов договор на 12.07.2023 г., т.е. след проверката от контролните органи. Контролните органи приели, че е налице нарушение по чл. 63, ал. 1 КТ извършено и констатирано по време на проверка на 12.07.2023 г.

Съдът е посочил, че видно от Уведомление по чл. 62, ал. 4 КТ, предоставено в реално време от Регистъра на трудовите договори на НАП, трудовият договор на лицето е регистриран в ТД на НАП в 12:27 часа. Контролните органи приели, че е налице нарушение на чл. 63 ал. 1 КТ, извършено на 12.07.2023 г. в [населено място].

На 20.07.2023 г. инспектор С. Д. Л., в присъствието на двама свидетели, също длъжностни лица, съставил и надлежно връчил АУАН № 22-2300328 от 20.07.2023 г., против „Мариета МТ-08“ ЕООД, представлявано от управителя М. П. Т., в качеството му на работодател. В срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН, дружеството не е подало

възражения срещу съставения АУАН. Наказващият орган възприел изцяло установената от контролните органи фактическа обстановка и издал НП № 22-2300328/15.09.2023 г.

При така установената фактическа обстановка, с Софийският районен съд е приел, че „Мариета МТ-08“ ЕООД, формално от обективна страна е извършило описаното в наказателното постановление нарушение на чл. 63, ал. 1 от КТ. Въпреки това е отменил наказателното постановление излагайки мотиви, че извършеното от „Мариета МТ-08“ ЕООД деяние представлява маловажен случай на административно нарушение, по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Изложил е аргументи, че извършеното нарушение се отличава с по-ниска обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, липсват доказателства за извършени други нарушения, с оглед на което е приел, че това нарушение следва да се приеме като първо, инцидентно и изолирано, от което не са произлезли вреди за никого, поради което санкцията се явява обществено неприемлива.

Решението е неправилно.

Обжалваният съдебен акт е постановен в противоречие със специалната разпоредба на чл. 415в от КТ. Неправилно съдът е изследвал и обсъдил хипотезата на чл. 28 от ЗАНН, която е неприложима в спорното правоотношение.

Съгласно Тълкувателно решение № 3/10.05.2011 г. по тълк. дело № 7/2010 г. на Върховния административен съд, чл. 415в от КТ е привилегирован състав и е приложим по отношение на всички нарушения на разпоредбите на КТ /с изключение на тези по чл.61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и ал. 3 и чл. 63, ал. 1 и ал. 2 КТ/ при наличие на предпоставките по този текст. Следва да се отбележи още, че специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на „маловажно” административно нарушение по чл. 415в КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 ЗАНН, според която за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Съгласно чл. 415в, ал. 2 от КТ нарушенията на чл. 63, ал. 1 от КТ, каквото е нарушението на „Мариета МТ-08“ ЕООД не могат да бъдат квалифицирани като маловажни.

След като законодателят изрично е забранил квалифицирането на едно нарушение като „маловажен“ случай прилагането на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН е изключено.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция намира, че оспореният съдебен акт е неправилен на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде отменен. Спорът е напълно изяснен от фактическа страна, поради което следва да бъде разрешен по същество чрез потвърждаване на наказателното постановление.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, I касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3543/31.07.2024 г. по НАХД № 20231110214510 по описа за 2023 година на СРС, НО, 20 състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № 22-2300328/15.09.2023 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на основание чл. 416, ал. 5 вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), на „Мариета МТ-08“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 63, ал. 1 от КТ.

ОСЪЖДА „Мариета МТ-08“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. сумата от 80.00 /осемдесет/ лева разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.